

Εὐχή
εἰς τὴν Κυκκώτισσαν Ἐλεοῦσαν
διὰ τὴν σωτηρία τῆς μαρτυρικής ἡμῶν νήσου,
διὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ πολέμου ἐν Οὐκρανίᾳ
καὶ ἀπομάκρυνσιν ὀλεθρίου πυρηνικῆς ἀπειλῆς

Κεχαριτωμένη Μῆτερ τοῦ εἰρηνάρχου καὶ πανευϊλάτου Θεοῦ Λόγου, τοῦ εἰπόντος ἐν τῷ Μυστικῷ Αὐτοῦ Δείπνῳ «εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδὲ δειλιάτω» (Ἰωάν. ιδ' 27) καὶ προτρέποντος ἡμᾶς «εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις» (Μάρκ. θ' 20), συμπαθῶς ἐφορῶσα ἐπὶ τοὺς σέ μεγαλύνοντας, Κυκκώτισσα Ἐλεοῦσα, καὶ θέλουσα ἐκ τοῦ δένδρου τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως συλλέγειν καρπούς μόνον ἀγαθοὺς πρὸς εὐημερίαν τῶν λαῶν καὶ οὐχί σαπρούς καὶ δηλητηριώδεις πρὸς σκληρόν καὶ ἀργόν θάνατον αὐτῶν, γνωρίζουσα ὅτι «ἐπιστήμη, χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, πανουργία ἐστί, καὶ οὐ σοφία φαίνεται», ἡ εἰρηνοποιὸς δύναμις τῶν ἀντιμαχομένων, ἡ καταφυγή καὶ παραμυθία τῶν θλιβομένων καὶ τῶν ἐν συμφορῆς ὄντων, ἡ ἐπίσκεψις τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν ἀδυνάτων, ἡ ποδηγετοῦσα τοὺς ἐν ὑπεροχῇ ὄντας καὶ ἐξουσιάζοντας λαοὺς πρὸς εὐημερίαν, εἰρήνην καὶ πρόοδον αὐτῶν, ἡ ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ θρόνου σου ἐν τῷ δασυσκίῳ Τροόδει ἐπιβλέπουσα καὶ παραμυθοῦσα τοὺς αἴροντας ἐν τῇ Κύπρῳ καὶ πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ τὸν σταυρόν τοῦ πόνου καὶ τοῦ ὀδυρμοῦ ἐκ τῶν πολεμικῶν καταστροφικῶν συρῶράξεων καὶ τοῦ ἀδίκου θανάτου τόσον τῆς μαχίμου νεότητος ὅσον καὶ τῶν ἀμάχων, δέξαι, Κυρία Κυκκώτισσα, τὴν δέησιν ἡμῶν καὶ εὐχαῖς σου ἀδιαλείπτως πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, τὴν ἐξ οὐρανοῦ πετασθεῖσαν εἰς τὴν γῆν περιστεράν τῆς εἰρήνης, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν καὶ Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, κατάπαυσον τοὺς πολέμους καὶ ἴδε τὸν πόνον καὶ τὴν ὀδύνην τῶν ὁμοδόξων ἐν Οὐκρανίᾳ, Ρωσίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ἀδελφῶν ἡμῶν, τὰ δάκρυα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, τὸν ψυχικόν τάραχον καὶ σκοτομήνην αὐτῶν, οἱμοὶ, ἐπιβολὴ ἀλλοτρίων ἀντιμαχομένων δυνάμεων· σκέδασον εὐχαῖς σου τὴν ἀχλὺν ἀπειλῆς πυρηνικοῦ ὀλέθρου ἐξ ἄφρονος ἀποφάσεως ἀνδρῶν, ἐπιβούλων τῆς ἐξουσίας καὶ δοκούντων ἄρχειν τῶν ἐθνῶν, φωτίζουσα τὸν νοῦν αὐτῶν

καί συνετίζουσα αὐτούς εἰδέναι ἑαυτούς καί ποιεῖν τό ἅγιον θέλημα τοῦ Υἱοῦ σου, μακαρίζοντος τοὺς εἰρηνοποιούς, υἱούς Θεοῦ λέγοντος αὐτούς κληθήσεσθαι· τοὺς πυρηνικούς ἐπιστήμονας ἴθυνον πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς γνώσεως αὐτῶν εἰς τομεῖς ὑγείας καί προόδου, καί οὐχί εἰς τομεῖς πολεμικῶν, φεῦ, ὀλεθρίων συμφορῶν καί θανάτου.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ῥυπτικαῖς σου πρὸς Ὑψιστον πρεσβεῖαις ἐκ τῶν ὁρατῶν καί τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου διαλύουσα τὰς καθ' ἡμῶν παγίδας αὐτοῦ. Δείξον ἡμᾶς Νινευϊτῶν ὁμοζήλους ἐν μετανοίᾳ καί ἐπακούουσα τῶν στεναγμῶν τῶν πολεμουμένων καί τῶν παρακλήσεων αὐτῶν σπλαχνίσθητι ἐπ' αὐτούς καί λύτρωσαι αὐτούς ἐκ τῆς ἐξοντωτικῆς μανίας τῶν ἐπιτιθεμένων. Κατάργησον πολέμους, ἐκδικήσεις καί σπαραγμούς καί παῦσον τὰ μῖση καί τὰ πάθη, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ἡ μήτηρ τῆς ἀπείρου Ἀγάπης.

Ἀξιώσον ἡμᾶς εἰρήνης καί ἐλέους Μητέρα Κυκκώτισσα, ὧν αἱ ἀνομίαι καί ἁμαρτίαι ὑπερῆραν τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, ἐν ἡρεμίᾳ βλέπειν τὰς λανθασμένας ἀποφάσεις τῶν ἡγητόρων, γενομένη ἡμῖν ἰλεως καί ἐλπίς καί κραταίωμα· ἐνθάρρυνε τὴν νεότητα τιθέναι στόχους ὑψηλοῦς, εἰρηνικούς καί φιланθρώπους καί ἐκπαίδευε αὐτήν ἐργάζεσθαι διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου· ἐξαπόστειλον λιταῖς σου ἀγίους Ἀγγέλους περιφρουρεῖν, παραμυθεῖν καί χαρίζειν ὑπομονὴν τοῖς ἐκ τῶν πολεμικῶν συγκρούσεων πρόσφυγξι καί τοῖς διαμένουσιν ἐν τοῖς τῶν πατρῶων ἐστιῶν ἐρειπίοις ἐκ μὴνιδος τῶν ἀντιμαχομένων παρατάξεων.

Ἐπάκουσον οὖν, Κυρία Κυκκώτισσα, ὡς εὐσπλαγχνος, τῆς ἱκετηρίας φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου καί ἐλθέ εἰς βοήθειαν τῶν δοκιμαζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν· στήσον τὴν καταιγίδα ἐκ τῶν πολεμικῶν συμφορῶν καί ἀξιώσον ἡμᾶς ταχύ ἰδεῖν τὴν ἰριδα ἐν τῷ οὐρανῷ τῆς εἰρήνης· προσάγαγε τὴν ἱκεσίαν ἡμῶν ὡς θυμίαμα εὐῶδες τῷ Θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος καί φιλανθρώπου Υἱοῦ σου, τοῦ Ἄρχοντος τῆς εἰρήνης καί τὰς μέν ψυχὰς τῶν ἀδίκως ἀποχωρισθέντων ἐκ τῆς συγγενείας αὐτῶν Κυπρίων ὁμοεθνῶν, ἀλλὰ καί τῶν ὁμοδόξων ἐν Οὐκρανίᾳ, Ρωσίᾳ καί ἀλλαχοῦ ἀδελφῶν ἡμῶν, λιταῖς σου κατάταξον μετὰ τῶν ἁγίων Αὐτοῦ, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, τοὺς δὲ βαρυαλγοῦντας ἐκ τοῦ βαθυτάτου πένθους ἀδελφούς ἡμῶν ἐν τῇ πίστει παρηγόρησον τῇ μητρικῇ σου πρὸς Θεὸν παρῶρησίᾳ.

Ναί, Κυρία Ἐλεοῦσα, Κυκλώτισσα, παραμυθία πάντων τῶν θλιβομένων, ἡ τάς λύπας τῶν οἰκετῶν σου εἰς χαρὰν μεταποιῶσα, ἡ τήν ῥομφαίαν τῆς λύπης δεχθεῖσα ἐν τῇ πανάγνω σου καρδίᾳ, ὅτε τόν σόν Μονογενῆ κατείδες ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μάκτρῳ τῶν σῶν πρὸς Αὐτόν δεήσεων, τόν εὐδιάλλακτον καί φιλόανθρωπον Υἱόν σου καί Κύριον, ἀπέλασον ἐκ τῆς οἰκουμένης πάσαν πυρηνικὴν ἀπειλήν καί δώρησαι τὰ ἀγαθὰ τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἰρήνην καί ὁμόνοιαν, δικαιοσύνην καί ἥρεμον καί ἡσύχιον βίον, πᾶσι τοῖς δεινῶς δοκιμαζομένοις ὑπὸ τοῦ πολέμου ἀδελφοῖς ἡμῶν· ἀπόσμηξον τὰ δάκρυα πάντων ἡμῶν τῶν ὀδυνομένων ἐκ τῆς λύπης τοῦ πολέμου καί πάντων τῶν ἐν κλίναις κατακειμένων τραυματιῶν τοῦ πόνου, δεήσεσιν ἐνθέρμοις σου πρὸς τόν διδάξαντα τοῖς ἀνθρώποις ἀγάπην καί εἰρήνην ἔχειν πρὸς ἀλλήλους καί κατάπεμψον τήν χάριν σου τήν ἐπουράνιον καί ἐλέησον ἡμᾶς, κατὰ τό μέγα τοῦ Υἱοῦ σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ῥυομένη, ἵνα μακαρίζωμέν σε εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.